

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Marek Sychowicz

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Konwentu Zakonu B.(...) w W.
przy uczestnictwie M. B. i Towarzystwa M.(...) w Ż.
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 marca 2010 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 października 2009 r., sygn. akt V Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy - Konwentu Zakonu B.(...) w W., jako nieopłaconą należycie (przy wniesieniu skargi uiszczona została opłata sądowa w wysokości 50 zł). Po otrzymaniu odpisu tego postanowienia wnioskodawca złożył pismo z 18 listopada 2009 r., w którym uiścił 100 zł opłaty od skargi kasacyjnej i wyjaśnił, że czynności tej dokonuje „mając na uwadze treść art. 130² k.p.c.”.

Następnie wnioskodawca złożył zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c., przez jego zastosowanie i podnosząc, że opłata sądowa od wniesionej skargi została uiszczona w wymaganej wysokości. We wniosku domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Przepis ten jednakże nie określa warunków opłacania skargi, a co za tym idzie – nie wyjaśnia, kiedy skargę należy uznać za nieopłaconą. Kwestię, kiedy należy opłacić skargę reguluje art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), stanowiący, że opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie. Z kolei art. 130² § 3 k.p.c. (pomimo uchylenia nadal mający zastosowanie do spraw wszczętych przed dniem 1 lipca 2009 r.- a więc także do aktualnie rozpatrywanej sprawy - z uwagi na treść art. 8 ust 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 234, poz. 1571) nakazuje sądowi odrzucić bez wzywania o uiszczenie opłaty m. in. skargę kasacyjną wniesioną przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego jeżeli podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Powołany art. 130² § 3 k.p.c. ma charakter regulacji szczególnej, wyłączającej w wypadku środków zaskarżenia ogólne unormowanie z art. 130² § 2 k.p.c., umożliwiające naprawienie uchybień w zakresie opłacenia tego rodzaju opłatami pism procesowych wnoszonych przez fachowych pełnomocników, poprzez uiszczenie przez stronę brakującej opłaty w terminie tygodnia od doręczenia jej zarządzenia o zwrocie pisma spowodowanym tym brakiem, z zachowaniem skutków pisma od daty pierwotnego wniesienia. Możliwość późniejszego uiszczenia opłaty odnosi się więc tylko do tych - podlegających opłacie - pism, które nie zostały wymienione w art. 130² § 3 k.p.c. Nie dotyczy zatem skargi kasacyjnej. W tym wypadku opłata stała w wysokości 100 zł, przewidziana w art. 50 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych powinna być uiszczona przy wniesieniu skargi, a jej nieuiszczenie uzasadnia odrzucenie skargi. Wniesienie opłaty w późniejszym czasie – po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i po jej odrzuceniu – było już pozbawione znaczenia prawnego i nie mogło sanować wadliwości skargi.

Z tych przyczyn zażalenie wnioskodawcy podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.